

- ROMÂNIA -
CURTEA DE APEL BRAŞOV
Secția de Contencios Administrativ
și Fiscal

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Şedință publică din 2007

Completul de judecată compus din:

PREȘEDINTE

- președinte secție

- judecător

- judecător

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta SC. " BRAŞOV împotriva sentinței civile nr. din pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. , având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru astăzi,

C U R T E A :

Asupra recursului de față, constată că :

Constată că, la data de , reclamanta SC. "

Brașov a chemat în judecată pe părțile DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA VAMALĂ BRAȘOV solicitând anularea actului constatator nr. emis de Direcția Vamală – Biroul Vamal Brașov; suspendarea executării acestui act și prin precizarea de acțiune a solicitat anularea deciziei nr. emisă de DGFP Brașov, ca fiind nelegale și netemeinice actele fiscale contestate.

Față de acțiunea formulată și față de probele administrative în dosarul inițial nr. al Tribunalului Brașov, prima instanță a soluționat cauza prin sentința civilă nr.

Prin această sentință prima instanță a admis acțiunea formulată de reclamantă în contradictoriu cu părâtele.

Împotriva acestei sentințe civile a declarat recurs pârâta DGFP Brașov, criticând-o pentru nelegalitate.

Recursul declarat a format obiectul dosarului nr. 1 al Curții de Apel Brașov – secția Contencios Administrativ și Fiscal.

Prin decizia civilă nr. 1 al Curtea de Apel a admis recursul, a casat sentința nr. 1 a Tribunalului Brașov, trimițând cauza spre rejudicare la aceeași instanță, în vederea comunicării precizării de acțiune formulată de reclamantă, cu privire la anularea Deciziei nr. 1 emisă de DGFP Brașov, prin care s-a soluționat contestația reclamantei formulată împotriva actului constatator încheiat de Biroul Vamal Brașov și pentru a se soluționa cauza pe fond în contradictoriu cu toate părțile în litigiu.

Ca urmare a casării prima instanță a citat toate părțile în cauză și fără a mai administra ale probe pe fondul cauzei.

Astfel, ca urmare a precizării de acțiune, pârâta DGFP Brașov a formulat întâmpinare (f.8-10 dos), prin care a solicitat respingerea acțiunii formulată și precizată de reclamantă și, menținerea ca legală a actelor fiscale emise, respectiv a Deciziei nr. 1 emise de DGFP Brașov și a actului constatator nr. 1 al Biroului Vamal Brașov.

Față de actele dosarului și probele existente la primul dosar nr. 1 și cele din dosarul nr. 1 al Tribunalul Brașov, în urma rejudecării cauzei, a pronunțat sentința civilă nr. 1 al Curții de Apel prin care s-a dispus:

- Respingerea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta SC. „Vamal” Brașov în contradictoriu cu părâtele DGFP Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov, având ca obiect cererea de anulare a Deciziei nr. 1 emisă de pârâta DGFDP Brașov și a actului constatator nr. 1 emis de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov (dos. Nr. 1).

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Reclamanta a importat în sistem de leasing financiar autoturismul marca „Mitsubishi Pajero”, an de fabricație 1999, care prin D.V.I. nr. 1 a fost plasat în regim vamal suspensiv cu termen de admitere temporară în data de 1.04.2005, termen acordat de Biroul vamal Brașov prin Autorizația de admitere temporară din 1.04.2005.

Urmare a faptului că reclamanta nu a finalizat operațiunea de încheiere a acestui regim vamal, organul vamal a dispus, din oficiu, încheierea regimului vamal suspensiv, în conformitate cu prevederile art. 95 din Codul Vamal al României.

Reclamanta nu a făcut dovadă că i s-a acordat o nouă prelungire a termenului limită de încheiere a regimului vamal suspensiv care a expirat la data de 5.04.2005, dovadă care se putea face cu nr. de înregistrare a cererii.

25

reclamantei de prelungire a termenului și cu aprobarea cererii, respectiv a prelungirii termenului de finalizare a regimului vamal suspensiv, acte materializate în înscrisurile doveditoare date și înregistrate la organul vamal, cât și în evidențele societății reclamante.

În acest sens, prin art. 157 din HG nr. 1114/2001 se instituie obligația atât a autorității vamale cât și a titularilor operațiunilor vamale suspensive de a ține evidența operațiunilor până la încheierea acestora și să păstreze documentele o perioadă de 5 ani de la data acordării regimului vamal suspensiv.

În lipsa acestor înscrisuri doveditoare, declarația martorului nu are relevanță sub aspectul probatoriu, pentru următoarele considerente:

Martorul afirmă că reprezentanții reclamantei s-au prezentat la biroul vamal pe la sfârșitul lunii aprilie 2005, respectiv ulterior termenului de finalizare a operațiunii – 5.04.2005, după care, potrivit dispozițiilor art. 95 Cod vamal se dispune, din oficiu, încheierea regimului vamal.

S-a constatat că martorul nu a relatat fapte și aspecte percepute nemijlocit făcând însă presupuneri și deducții „(...) șeful biroului vamal mi-a spus că operațiunea nu e corectă, deoarece termenul vamal a fost depășit (...) ceea ce mă face să cred că acel act a dispărut”.

Martorul nu a indicat denumirea documentului prezentat de reclamantă și nu a identificat persoana, respectiv funcționarul căruia i s-ar fi înmânat documentul pretins a fi dispărut ulterior.

De asemenea, nu este relevantă afirmația martorului că dacă reclamanta s-ar fi încadrat în termen, lucrătorul vamal trebuia să îi aplice amendă contraventională, această afirmație neavând valoare probantă find o precizare, o considerație personală și nu o relatare a unui fapt probatoriu.

Împotriva sentinței instanței de fond nr. a Tribunalului Brașov, a declarat recurs reclamanta recurrentă SC „...”. Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie și a solicitat admiterea recursului și desființarea sentinței, iar în consecință admiterea acțiunii și anularea actelor emise de părâte și atacate în cauză.

În dezvoltarea criticiilor de recurs arată următoarele :

Prin actele atacate în cauză și emise de Direcția Regională Vamală Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov s-a făcut aplicarea greșită a legii și existența unor nereguli din cadrul autorității organului vamal au dispărut actele de admitere temporară a admiterii prelungirii regimului vamal pentru bunul importat de reclamantă.

În acest sens, recurrenta a susținut că în fapt, înainte de data de 5.04.2005 a solicitat prelungirea regimului vamal temporar și că șeful instituției a dispus prelungirea printr-o rezoluție aplicată pe autorizația de admitere temporară.

Ulterior, prin SC a procedat la încheierea regimului vamal suspensiv depunând la Biroul Vamal Brașov

înscrisul ce conținea rezoluția prin care s-a aprobat prelungirea regimului vamal suspensiv, situație în care s-a stabilit de către funcționarii vamali cuantumul taxelor datorate prin la suma de

După plata taxelor vamale efectuate de reclamant cu O.P. nr. la sub pretextul efectuării controlului vamal ulterior s-a întocmit actul constatator nr. prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei suma de diferență de plată cu mențiunea că s-a constatat „lipsa unui act” aprobat de către autoritatea vamală de prelungire a regimului vamal suspensiv.

Recurenta a susținut că a solicitat la judecata pe fond a pricinii proba cu martori, respectiv pe reprezentantul comisionarului în vamă care a încheiat regimul vamal suspensiv pentru a dovedi faptul juridic a dispoziției de la Biroul Vamal Brașov, a înscrisului ce cuprindea prelungirea regimului vamal suspensiv.

Acest martor pe nume a fost audiat de prima instanță dar cu ocazia rejudecării cauzei instanța nu a mai reaudiat acest martor deoarece reclamanta a solicitat acest lucru, dar a fost respinsă cererea.

Recurenta a susținut în mod greșit a respins instanța de fond reaudierea martorului și nu i-a acordat posibilitatea de a propune noi mărturi pe care nu a putut să-i precizeze pe loc în aceeași ședință, instanța procedând la judecarea cauzei și respingând acțiunea reclamantei.

Hotărârea instanței de fond este nelegală, aceasta reținând în mod greșit că reclamanta nu a făcut dovada acordării prelungirii regimului vamal suspensiv, prin înscris constatator de acordarea a prelungirii.

Se invocă faptul că instanța de fond a reținut inexact faptul că încheierea regimului vamal suspensiv s-a efectuat din oficiu, la inițiativa organului vamal, dar din actele de la dosar și din depozitia martorului

rezultă că încheierea regimului vamal suspensiv privind autostrada importată de reclamantă în regim de leasing finanțiar s-a efectuat din inițiativa reclamantului prin intermediul comisionarului în vamă la 29.04.2005, în considerarea aprobării regimului vamal suspensiv taxele, comisionul și accizele au fost stabilite prin raportare la valoarea ratei reziduale.

Recurenta a mai susținut că, prin comisionarul vamal a demarat borderou toate documentele necesare, inclusiv autorizația de emisă temporară care cuprindea modificarea termenului de valabilitate a cărora a însemnat făcută de șeful Biroului Vamal Brașov, semnată și stampilată.

Mai arată că, după data de 1 iunie 2005 autoritatea vamală din Brașov a avut un nou șef, care a efectuat controlul ulterior și a aprobat aprobarea obținută nu satisfăcea cerințele unei prelungiri legal aprobată, încât a întocmit actul constatator nr. prin care s-a stabilit diferențe de plată, cu titlu de taxe vamale, comision vamal și accize.

X

Recurenta a susținut că în mod greșit a interpretat instanța de fond faptul că dispoziția aprobării prelungirii regimului vamal suspensiv se putea face numai prin înscrisuri, ce trebuiau înregistrate și dateate la autoritatea vamală și la societate.

În acest sens recurenta a arătat că dispoziția aceluia înscris este un fapt juridic și care putea fi probat prin orice mijloc de probă.

Pentru acest motiv, recurenta a propus prelungirea probatorului cu proba cu doi martori și anume cu presupusul comisionarului în vamă, care a întocmit documentația încheierii regimului vamal și funcționarul vamal care a încheiat regimul vamal suspensiv.

Respingerea cererii reclamantului de prelungire a probatorului de către instanța de fond, după casare, a condus la respingerea acțiunii și la ideea că proba cu martori ar fi inadmisibilă.

Ori, prin încheierea regimului vamal suspensiv la 29.04.2005, în considerarea existenței aprobării arătate, constituie prezumția în favoarea reclamantei.

Dacă această aprobare de prelungire a termenului de încheiere a regimului vamal suspensiv nu ar fi existat, funcționarul vamal nu ar fi încheiat operațiunea în condițiile în care a încheiat-o.

Aprobarea prelungirii a fost dovedită cu proba cu martorul „care a arătat că: „din documentele prezentate a rezultat că cererea se încadra în termenul prevăzut pentru efectuarea operațiunii”, sens în care a precizat că data anterioară era radiată și corectată cu alta sub semnatura și stampila șefului acestei instituții”.

Se susține de recurentă că, în contradicție cu ceea ce susține prima instanță prin hotărârea atacată este cât se poate de clar că martorul a relatat ceea ce a văzut personal și nemijlocit și anume existența, la data întocmirii documentației pentru închiderea regimului vamal, a prelungirii regimului vamal dispusă prin rezoluția semnată și stampilată a șefului Biroului Vamal Brașov.

Prin referire la radiera și corectarea datei autorizării operațiunii temporare de leasing, este evident că martorul s-a referit la singurul document care conținea această dată și anume la autorizația de admitere temporară. Ca atare, reținerea instanței potrivit căreia martorul n-a indicat document este, de asemenea, eronată.

Și restul susținerilor martorului se referă la aspecte despre care a luat cunoștință din relatăriile noului șef al Biroului Vamal, astfel încât și persoana care i le-a adus la cunoștință este indicată.

De vreme ce faptul de dovedit era acela al dispariției aprobării acordate de Biroul Vamal Brașov, este evident că soluția respingerii cererii de probatiune s-a fundamentat pe o împrejurare fără legătură cu obiectul probatiunii.

Regulile restrictive din materia probei cu martori nu se aplică atunci când obiectul probatiunii îl constituie un fapt juridic. Chiar dacă am

aprecia că ceea ce este de dovedit este un act juridic potrivit art. 1197 Cod civil, regulile restrictive impuse de art. 1191 – 1196 Cod civil nu se aplică atunci când există un început de dovadă scrisă. Existența documentelor vamale ce atestă încheierea operațiunii vamale la 29.05.2005 face a fi de crezut faptul pretins (existența aprobării prelungirii regimului vamal suspensiv)..

Ca atare, proba solicitată era admisibilă, situație în care prima instanță a rezolvat fondul fără a-l cerceta, ceea ce impune casarea sentinței și trimiterea cauzei pentru a se proceda la cercetarea fondului prin audierea martorilor și a altor persoane și l.

Față de cele arătate mai sus, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și, în principal, trimiterea cauzei pentru rejudecare la prima instanță, iar în subsidiar rejudecarea cauzei de către instanța de control judiciar și admiterea cererii formulate și anularea Deciziei nr. 122005 / PVR Brașov și actului nr. 122005 / PVR Brașov.

~~Curtea, examinând actele și lucrările dosarului, sentința civilă recurată nr. 122005 / PVR Brașov, raportat la motivele de recurs formulate de recurrenta SC~~ și față de prevederile legale aplicabile, constată recursul ca fondat.

Astfel, se reține că în mod greșit a soluționat prima instanță, pe fond cauza, respingând cererea reclamantului de prelungire a probatorului în vederea stabilirii adevărului și mai ales având în vedere faptul că această cauză era în rejudecare după casare.

Se constată că prin motivele de recurs reclamanta a criticat modul eronat în care instanța de fond a interpretat probele administrative în dosarul initial, fără însă a proceda la completarea probelor sau la reaudierea martorului propus de reclamantă și a altor persoane, dacă instanța avea dubii cu privire la împrejurările consemnate în depozitia martorului și a altor persoane.

Față de faptul că s-a încheiat regimul vamal suspensiv la data de 29.04.2005, rezultă fără dubii că acesta nu se putea face la inițiativa autorității vamale, ci doar la inițiativa comisionarului vamal în favoarea reclamantei.

Acest lucru rezultă din actul vamal nr. din raportat la celelalte probe din dosar, și la depozitia martorului audiat – Badea Nicu.

Faptul că între timp s-au schimbat organele de conducere – șeful vămii, desigur că acest lucru conduce la ideea de schimbare și de a nu recunoaște aprobările date de șeful anterior celui care a efectuat controlul ulterior.

Tocmai acest lucru se impunea să-l clarifice instanța de fond în rejudecarea, admitând proba cu martor – pe actualul și pe fostul șef al vămii, aspect pe care nu l-a făcut instanța deși trebuia să manifeste rol activ în soluționarea cauzei.

27

Verificând procesul – verbal din 29.04.2005 al vămii și procesul – verbal nr. se constată că de fapt în primul act s-a luat ca bază de calcul valoarea reziduală și s-a stabilit corect suma cu titlu de taxe vamale și accize datorate de reclamanta recurrentă pentru bunul importat în regim de leasing finanțier.

Diferențele de taxe vamale și accize stabilite prin actul încheiat la în sarcina reclamantei, nu se justifică cătă vreme regimul vamal suspensiv s-a încheiat la inițiativa reclamantei prin intermediar – comisionarul vamal.

Acest lucru rezultă din întreg probatoriul administrat în cauză.

Mai mult, instanța de recurs apreciază că, dacă instanța de fond avea dubii cu privire la acest aspect trebuia să-l reaudieze pe comisionarul vamal cu ocazia rejudecării cauzei pe fond, lucru pe care nu l-a făcut, apreciind proba cu martori ca fiind inadmisibilă stabilirii împrejurărilor de fapt privind încheierea regimului vamal suspensiv, respectiv dispoziția actului privind prelungirea regimului vamal suspensiv de către șeful biroului vamal de la cea dată.

În esență, se reține că împrejurările de fapt au fost dovedite prin actele și dispoziția martorului audiat în dosarul initial, ceea ce a văzut personal și nemijlocit, cu privire la data autorizării, corectarea și radierea acesteia cu privire la efectuarea operațiunii temporare de leasing.

Prin urmare, instanța apreciază că în fapt acea autorizație temporară de prelungire a regimului suspensiv vamal a existat, față de probele de la dosar.

De asemenea, față de documentele vamale anexate la borderoul depus de comisionar în vamă rezultă că încheierea operațiunii vamale la 29.04.2005 s-a făcut ca urmare a existenței la acea dată a aprobării prelungirii regimului vamal suspensiv.

Deși recurrenta a solicitat retrimiterea cauzei la prima instanță, spre rejudecare, față de actele dosarului și față de dispozițiile exprese ale legii nr. 554/2004, care prevăd că, o cauză nu poate fi trimisă de doi ori spre rejudecare, instanța de recurs apreciază că, din probele administrative și față de prevederile Codului vamal reclamanta a făcut dovada temeinicie și legalității acțiunii, așa încât nu se impune retrimiterea dosarului la instanța de fond.

Astfel că, urmare a admiterii recursului, în baza art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, rejudecând cauza, constată că hotărârea dată de prima instanță este nelegală și netemeinică urmând a fi modificată în tot, în sensul admiterii acțiunii astfel cum a fost formulată de reclamantă și în consecință va dispune anularea Deciziei nr. emisă de pârâata DGFP Brașov, ca nelegală și netemeinică, înălțurând apărările formulate de această pârâtă prin întâmpinările depuse la dosar.

În ceea ce privește actul constatator nr. emis de pârâata Directia Regională Vamală Brașov, acesta urmează a fi anulat parțial

pentru suma de taxe vamale diferențe stabilite în sarcina reclamantei ca nelegale și nejustificate.

Față de cele reținute mai sus, instanța de recurs va înlătura apărarea formulată de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov, la fond și în recurs, ca neîntemeiată și nelegală.

Intruțât în recurs nu s-au solicitat de reclamantă cheltuieli de judecată, prezenta decizie se va da fără cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,
În numele LEGII,
D E C I D E :

Admite recursul declarat de recurenta – reclamantă SC. ”S.R.L. Brașov” împotriva sentinței civile nr. 33/2005 a Tribunalului Brașov – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, pe care o modifică în tot, în sensul că :

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC. ”S.R.L. Brașov” în contradictoriu cu pârâtele; 1) D.G.F.P. Brașov și 2) Direcția Regională Vamală Brașov, și în consecință:

- Anulează Decizia nr. 33/2005 emisă de pârâta DGFP Brașov;
- Anulează parțial actul constatator nr. 100/2005 întocmit de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov în ceea ce privește suma de 10.000,00 ROL, diferență taxe vamale.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 3 aprilie 2007.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

Grefier,

Red.:

Dact.: